

av Cecilia Magnusson (m)

Kriminalvårdens möjligheter att bekämpa våld

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förändra förordningen (2005:985) med instruktion för Kriminalvården.

Motivering

Riksdag och regering har den uttalade ambitionen att underlätta för myndigheter att samverka i gemensamma intressen. Det är därför av största vikt att lagstiftning och instruktion till myndigheter inte försvårar sådan samverkan.

Ett exempel på samverkan mellan myndigheter är Projekt Utväg i Göteborg. Utväg har funnits i fyra år och bygger på samverkan mellan Socialtjänsten, Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och Kriminalvården. De samverkande myndigheterna bidrar solidariskt till finansieringen.

Utväg försöker direkt efter en polisanmälan att ta ett helhetsgrepp i familjer där det förekommit våld. Kvinnan får hjälp, barnen får hjälp och även förövaren – oftast mannen - erbjuds hjälp.

Den hjälp mannen erbjuds består av ett behandlingsprogram som innehåller bland annat samtal, med fokus på ansvar, liksom råd och träning i att hantera ilska och våld. Det är framförallt Kriminalvården som stått för insatserna till männen genom ett internationellt erkänt behandlingsprogram.

Nyligen uppdagades dock att Kriminalvården inte har möjlighet att medverka i Utväg, det finns inget stöd för denna typ av arbete i förordning (2005:985) med instruktion för Kriminalvården.

Förordning (2005:985) med instruktion för Kriminalvården.

Kriminalvårdens uppgifter och mål.

1 § Kriminalvården har till uppgift att verkställa påföljder, bedriva häktesverksamhet samt utföra personutredningar i brottmål.

2 § Kriminalvården skall verka för att.

1. påföljder verkställs på ett säkert och humant sätt.
2. lagföring kan ske på ett effektivt sätt, och.
3. återfall i brott förebyggs.

Kriminalvården skall särskilt vidta åtgärder som syftar till att brottslighet under verkställigheten förhindras, frigivningen förbereds, narkotikamissbruket bekämpas och innehållet i verkställigheten anpassas efter varje individs behov.

Enligt förordningen kan Kriminalvården endast medverka och finansiera verksamhet för klienter som är i vård, det vill säga personer som är anmälda till frivården för utredning eller personer som är dömda. Således saknar Kriminalvården möjligheten att medverka i projekt med förebyggande eller uppsökande verksamhet innan en dom har fastställts.

Detta är olyckligt mot bakgrund av den kompetens Kriminalvården besitter vad gäller behandlingsprogram mot våld i samhället. Det strider också mot intentionerna i

Kvinnofridslagstiftningen där det uttryckligen står att myndigheterna ska samverka.

Genom att ändra i förordningen och göra det möjligt för Kriminalvården att medverka även i uppsökande och förebyggande projekt kan Kriminalvården på ett bredare sätt bidra till att minska våldet i samhället.

Stockholm den 1 oktober

2007

Cecilia Magnusson (m)